

«واو» لوق حیجرت هینایب «نم» و هیفانیتسا اهل دَبُّی تِلْا ضرالا و» رد «مالسلانم هلالا

یهلایه دعو، قاثیم ذخا زا دعب، دندومرف ار قاثیم ذخا، دنتشاد مالسلایه لعل تررضح هک یتانایب رد نآلا، بْخ. «هک رابملا ضرالا مهل ملسی نا»: دنگب ناشیارب ار راک نیا هک یهلا یه دعو؛ دندومرف ار هرابود هک تسابسانم نآلا، دندومرف ار تسایهلا یه دعو نآ هک مه نآ یهمزال، دندومرف ار قاثیم هک رد یدیدج بلطم یلیخ، تروص نیا رد بْخ؟! «... یتلّا ضرالا و مهودع نم مهحیری» هک دنگب قطع ضیف هک دنیوگیم راک رخآ رد، مالسلایه لعل تررضح هک یزیچ نآ ابّا صوصخم. دیآیم ن ترابع دشاب هینایب «نم» هک «یناثل دیوی» ثیدح رخآ: دندومرف

حیضوت یتفرعم رظن زا دنه اوخیم مالسلایه لعل تررضح نآلا هک تسا نیا، دیآیم نهذ هب هک هچنآ اذل. تساوحن هب اهنا یهطبار و دنوشیم ققحم تروص هب، قاثیم و دهع نیا و دهعو نآ هک دنهدب قاثیم لاعتم یادخ هک متفگ نم: دنیوگیم. دوشیم هیفانیتسا «واو»، نایب نیا حیضوت رد حیضوت ار نیمز نیا مه اوخیم الاح، دهذب ناراوگربزب نآ هب ار نیمز نیا هک تسا هداد دهعو و هتفرگ یارب، ار نآ، لاعتم دنوادخ و هداد دهعو اهنا هب هک ینیمز نآ؛ «هلالا اهل دَبُّی تِلْا ضرالا و»: مهذب - ثیدح یهلابند هکنیا رطاخ هب؛ اچ. تسا مالس سنج زا؛ «مالسلانم»، دنگیم لیدبت ناشیا دیذجت و قاثیم لاسفَن ُةَرکذتَ هِلَعُ مالسلانم نآ و: دراد نینچ - دومرف ضیف موحرم هک روطنامه و لَجْ هِلَعُی نَأْ هِلَعُ» منکیم یروآدای، ار دهعو نآ و قاثیم نآ مراد ینعی کیلعل مالسلانم؛ «هلالا یلَعُ هِلَعُ». «هیف امرعی مَجْ مْکَل مالسلانم لَجْ عی و زَع». دندومرف ار نیا ضیف. تسا مالس سنج زا؛ «مالسلایه یتلّا ضرالا لَجْ عی» ینعی

؟دوشیم هچ ربخ، دشاب فانیتسا «واو» رگا: درگاش